

Sygn. akt VIII RC 247/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 1 października 2018 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie VIII Wydział Rodzinny i Nieletnich w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Karol Paździoch

Protokolant: stażystka Katarzyna Piątyszek

po rozpoznaniu w dniu 17 września 2018 r. w Szczecinie

na rozprawie sprawy

z powództwa małoletniego T. J.

przeciwko A. Z.

o podwyższenie alimentów

I. podwyższa alimenty należne małoletniemu powodowi T. J. od pozwanego A. Z. z kwoty po 500 złotych miesięcznie, orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie z dnia 15 lutego 2017 roku, wydanym w sprawie VIII RC 330/16, do kwoty po 650 (sześćset pięćdziesiąt) złotych miesięcznie, płatnej z góry do dnia 10 każdego miesiąca, poczynając od 13 lipca 2018 roku;

II. w pozostałej części powództwo oddala;

III. nakazuje pobrać od pozwanego A. Z. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie kwotę 90 (dziewięćdziesiąt) złotych, tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych;

IV. wyrokowi w pkt I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt VIII RC 247/18

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym do Sądu w dniu 28 maja 2018 r. małoletni T. J., reprezentowany przez matkę E. J., wniósł o podwyższenie alimentów zasądzonych od pozwanego A. Z. wyrokiem Sądu Rejonowego Szczecin - Centrum w Szczecinie z dnia 15 lutego 2017 r., w sprawie o sygn. akt VIII RC 330/16, z kwoty po 500 zł miesięcznie do kwoty po 1.300 zł miesięcznie.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że pozwany od urodzenia dziecka nie utrzymuje z nim kontaktu, nie uczestniczy w życiu i wychowaniu małoletniego, nie dba o stan jego zdrowia. Nie udziela również żadnej pomocy materialnej ani finansowej w zakupie odzieży i zabawek, do czego wcześniej się zobowiązał. Całkowite koszty utrzymania i trud wychowania małoletniego powoda ponosi jego matka. Nadto małoletni powód ma stwierdzoną wadę wzroku i wymaga leczenia, w tym zakupu okularów przyzmatowych, na co nie stać jego matki. E. J. obecnie nigdzie nie pracuje, oczekuje na miejsce w żłobku dla małoletniego, natomiast pozwany ma możliwości zarobkowe i w niczym się nie ogranicza (k. 3-4).

W odpowiedzi na pozew pozwany A. Z. wniósł o oddalenie powództwa w całości. Podniósł, że E. J., jako matka powoda, chce pieniędzy dla siebie, nadto nie stać go na płacenie wyższych alimentów. Pozwany znajduje się w trudnej sytuacji finansowej. Mieszka razem z żoną u swoich rodziców. Żona pozwanego oczekuje dziecka i jest obecnie na zwolnieniu lekarskim. Ponadto pozwany ma na utrzymaniu 7-letniego syna K., na którego płaci alimenty w kwocie po 500 zł miesięcznie (k. 15-18).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletni T. J., urodzony w dniu (...) w S., jest synem A. Z. i E. J.. Rodzice małoletniego żyją w rozłączeniu. Małoletni powód pozostaje pod pieczęcią matki.

Wyrokiem z dnia 15 lutego 2017 r. Sąd Rejonowy Szczecin - Centrum w Szczecinie w sprawie o sygn. akt VIII RC 330/16 ustalił, że A. Z. jest ojcem małoletniego T. J., i zasądził od niego na rzecz małoletniego alimenty w kwocie po 500 zł miesięcznie, powierzając jednocześnie wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnim matce i ograniczając władzę rodzicielską ojca do współdecydowania o istotnych sprawach dziecka, takich jak wybór szkoły, zawodu, sposobu leczenia.

Niesporne, a nadto dowód:

1. odpis zupełny aktu urodzenia T. J., k. 4 w aktach sprawy o sygn. VIII RC 330/16,
2. wyrok Sądu Rejonowego Szczecin - Centrum w Szczecinie z dnia 15 lutego 2017 r. w sprawie o sygn. akt VIII RC 330/16, k. 100-101 w aktach sprawy o sygn. VIII RC 330/16.

W czasie ostatniego orzekania o alimentach w ww. sprawie małoletni T. J. miał 7 miesięcy. Był dzieckiem ogólnie zdrowym, nie przyjmował leków na stałe, szczepienia miał wykonywane zgodnie z harmonogramem. W październiku 2016 r. E. J. złożyła wniosek o przyjęcie syna do przedszkola publicznego

Koszty utrzymania małoletniego ponosiła jego matka w kwocie 622 zł miesięcznie. Na wyżywienie dziecka wydawała kwotę ok. 400 zł miesięcznie, która obejmowała zakup mleka, kaszki i herbatki koperkowej, a w kolejnych miesiącach życia parówek i innej żywności odpowiedniej do wieku małoletniego. Ponadto do usprawiedliwionych kosztów utrzymania małoletniego należał zakup ubranek i butów w kwocie 60 zł miesięcznie, pieluch w kwocie 120 zł miesięcznie, środków czystości i proszku w kwocie 20 zł miesięcznie oraz płynu do płukania w kwocie 22 zł miesięcznie.

Dowód:

1. przesłuchanie E. J., k. 57, 62-64, 97-98 w aktach sprawy o sygn. VIII RC 330/16,
2. potwierdzenie przyjęcia zgłoszenia do naboru w przedszkolu, k. 52 w aktach sprawy o sygn. VIII RC 330/16.

W czasie ostatniego orzekania o alimentach E. J. mieszkała w lokalu socjalnym w S. przy ul. (...) wraz z małoletnim powodem i swoim starszym, 5-letnim synem z poprzedniego związku. Czynsz za mieszkanie wynosił 550 zł miesięcznie, opłata za wodę 250 zł kwartalnie, tj. ok. 83 zł miesięcznie, opłata za gaz 130 zł miesięcznie, opłata za energię elektryczną średnio ok. 244 zł co dwa miesiące, tj. 122 zł miesięcznie. Łączne koszty utrzymania mieszkania wynosiły 885 zł miesięcznie, z czego na małoletniego powoda, w trzyosobowym gospodarstwie domowym, przypadała 1/3 kosztów, tj. 295 zł miesięcznie.

Wobec powyższego, łączne usprawiedliwione koszty utrzymania małoletniego powoda, w czasie ostatniego orzekania o alimentach, obejmujące bieżące koszty utrzymania mieszkania w części przypadającej na powoda oraz indywidualne koszty utrzymania małoletniego wynosiły 917 zł miesięcznie.

Dowód:

1. przesłuchanie E. J., k. 62-64, w aktach sprawy o sygn. VIII RC 330/16,
2. blankiety polecenia przelewów za energię elektryczną, k. 50-51 w aktach sprawy o sygn. VIII RC 330/16.

W czasie ostatniego orzekania o alimentach E. J. miała 37 lat, z wykształcenia była technikiem ekonomistą. Do kwietnia 2016 r. pracowała na umowę zlecenia w firmie „Pomoc, opieka, pielęgnacja” i zarabiała miesięcznie 1.600 zł netto. Była wówczas w ciąży. Ze względu na swój stan zdrowia otrzymała wypowiedzenie umowy. Wówczas zwróciła się o pomoc do (...) oraz do Fundacji (...). Z ww. fundacji otrzymała wsparcie rzeczowe w postaci pieluch i chusteczek nawilżających oraz wyprawkę dla dziecka do szpitala.

Decyzją Prezydenta Miasta S. otrzymała zasiłek rodzinny na małoletniego w kwocie 89 zł miesięcznie, dodatek rodzinny z tytułu samotnego wychowywania dziecka w kwocie 185 zł miesięcznie, jednorazowy dodatek do zasiłku rodzinnego z tytułu urodzenia dziecka w kwocie 1.000 zł oraz świadczenie rodzicielskie na rzecz dziecka w kwocie 1.000 zł przyznane na okres od 1 lipca 2016 r. do 30 czerwca 2017 r. Nadto zajmowała się składaniem długopisów, z czego uzyskiwała dochód w kwocie 300 zł miesięcznie. Wobec powyższego, jej łączny dochód wynosił 1.574 zł miesięcznie. Poza wymienionymi nie miała innych źródeł dochodu. Ponadto utrzymywała się z posiadanych oszczędności.

Oprócz małoletniego powoda, E. J. miała na utrzymaniu 5-letniego syna P. C., nad którym sprawowała pieczę naprzemienną w cyklu dwutygodniowym. Od ojca dziecka nie otrzymywała żadnych alimentów na dziecko, nie otrzymywała również żadnych innych świadczeń.

Dowód:

1. przesłuchanie E. J., k. 97-98 w aktach sprawy o sygn. VIII RC 330/16,
2. decyzja Prezydenta Miasta S. w sprawie zasiłku rodzinnego i dodatków do zasiłku, k. 48 w aktach sprawy o sygn. VIII RC 330/16,
3. decyzja Prezydenta Miasta S. w sprawie świadczenia rodzicielskiego, k. 49 w aktach sprawy o sygn. VIII RC 330/16.

W czasie ostatniego orzekania o alimentach pozwany A. Z. miał 30 lat, z zawodu był mechanikiem. Od 1 sierpnia 2016 r. zatrudniony był na czas nieokreślony w firmie (...) w S. na stanowisku pomocnika stolarza za wynagrodzeniem podstawowym 1.850 zł miesięcznie. Łącznie z dodatkami zarabiał netto 2.200 zł. W co drugą sobotę pracował dodatkowo, za co otrzymywał wynagrodzenie w kwocie netto 100 zł. Łączny dochód uzyskiwany wówczas przez pozwanego wynosił netto 2.400 zł miesięcznie. Wcześniej pozwany pracował u swojego kuzyna i zarabiał 500 zł tygodniowo, tj. ponad 2.000 zł miesięcznie. Poza wymienionymi, nie miał żadnych innych dochodów. Nie posiadał żadnego majątku. Miał samochód o wartości 2.000 zł.

W tym czasie był stanu wolnego – po rozwodzie. Po rozstaniu z byłą żoną zamieszkał u rodziców. Wynajmował od nich pokój za kwotę 500 zł miesięcznie.

Pozwany miał na utrzymaniu 4-letniego syna K. Z., na którego płacił alimenty w kwocie po 500 zł miesięcznie. Alimenty płacił regularnie, nie miał zaległości w płatnościach. Uczestniczył w jego wychowaniu, gdy dziecko było małe. O narodzeniu powoda dowiedział się z pozwu o ustalenie ojcostwa i roszczenia z nim związane. Nie poinformowała go o tym E. J., chociaż znała jego adres zamieszkania.

Pozwany A. Z. był osobą zdrową, nie przyjmował na stałe żadnych leków. Przez dwa tygodnie był na zwolnieniu lekarskim z powodu zapalenia korzonków nerwowych.

Dowód:

1. przesłuchanie pozwanego A. Z., k. 64-65 w aktach sprawy o sygn. VIII RC 330/16,

2. kopia wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie, k. 46-47 w aktach sprawy o sygn. VIII RC 330/16.

Obecnie E. J., przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda, ma 39 lat. Posiada wykształcenie w zawodzie kasjer-sprzedawca. Nigdzie nie pracuje na stałe. Nie podejmuje stałej pracy ze względu na brak możliwości zapewnienia opieki nad małoletnim synem, który nie dostał się do publicznego żłobka, a na prywatny żłobek matki małoletniego nie stać. E. J. nie zgłosiła gotowości do podjęcia pracy, w związku z czym została wyrejestrowana z PUP w S. i nie posiada ubezpieczenia w NFZ. Pracuje dorywczo, w okresie od września do czerwca, odprowadzając dziecko koleżanki do szkoły. Z tego tytułu otrzymuje w tym okresie ok. 600 zł miesięcznie, a w odniesieniu do całego roku kalendarzowego jest to kwota 500 zł miesięcznie. Na dziecko otrzymuje świadczenie ze (...) Centrum (...) w kwocie 595 zł miesięcznie. W okresie od 1 stycznia 2018 do 30 czerwca 2018 otrzymała łącznie 3.570 zł. Wobec powyższego, jej łączny dochód wynosi 1.095 zł miesięcznie. Poza wymienionymi, nie ma innych źródeł dochodów.

Dowód:

1. przesłuchanie E. J., k. 37-38,
2. karta zasiłkowa, k. 26,
3. zestawienie transakcji bankowych, k. 27-35.

E. J. w dalszym ciągu mieszka w mieszkaniu socjalnym przy ul. (...) w S. wraz z małoletnim powodem i swoim starszym 7-letnim synem P. C., nad którym sprawuje pieczę naprzemienną.

Czynsz za mieszkanie wynosi 456 zł miesięcznie, w tym zawarta jest opłata za wodę. W mieszkaniu nie ma gazu. Ponadto do kosztów utrzymania mieszkania należy: opłata za energię elektryczną w kwocie ok. 180 zł co dwa miesiące, tj. ok. 90 zł miesięcznie, opłata za telewizję w kwocie 25 zł miesięcznie, opłata za telefon komórkowy na kartę w kwocie 20 zł miesięcznie. E. J. złożyła wniosek o dodatek mieszkaniowy, ale jeszcze nie otrzymała decyzji w tym przedmiocie.

Łączne bieżące koszty utrzymania mieszkania wynoszą 591 zł miesięcznie, z czego na małoletniego powoda, w trzyosobowym gospodarstwie domowym, przypada 1/3 kosztów, tj. 197 zł miesięcznie.

Dowód:

1. przesłuchanie E. J., k. 37-38,
2. zestawienie transakcji bankowych, k. 27-35.

Obecnie małoletni T. J. ma ukończone 2 lata. Od 1 października 2018 r. będzie uczęszczał na zajęcia rytmiki. Zajęcia odbywają się w szkole muzycznej, raz w tygodniu przez 45 minut, w 8-osobowych grupach w obecności rodziców. Małoletni na zajęciach ma styczność z rówieśnikami, uczy się również funkcjonowania w grupie. Koszty zajęć wynoszą 79 zł miesięcznie.

Do usprawiedliwionych kosztów utrzymania małoletniego powoda należą również koszty wyżywienia w kwocie 400 zł miesięcznie, zakup obuwia i odzieży w kwocie 100 zł miesięcznie, zakup środków czystości i higieny osobistej w kwocie 100 zł miesięcznie, zakup zabawek, w tym puzzli, w kwocie 50 zł miesięcznie.

Wobec powyższego, łączne usprawiedliwione indywidualne koszty utrzymania małoletniego wynoszą ok. 729 zł miesięcznie.

Dowód:

1. przesłuchanie E. J., k. 37-38,
2. zestawienie transakcji bankowych, k. 27-35.

Małoletni T. J. jest dzieckiem ogólnie zdrowym. Od roku ma stwierdzony zez zbieżny oka prawego. Na wniosek lekarza okulisty został skierowany do diagnostyki neurologicznej i w związku z tym od 21 maja 2018 do 24 maja 2018 r. przebywał w Samodzielnym Publicznym Specjalistycznym Zakładzie Opieki Zdrowotnej (...) w S. na Oddziale Neurologii Wieku Rozwojowego i Pediatrii. Przeprowadzone badania tomografii i rezonansu magnetycznego głowy nie wykazały u małego żadnym uchwytnym zmian. Małoletniemu zalecono opiekę w Poradni Okulistycznej i kontrolę w Poradni Laryngologicznej. W związku z pobytem małego w szpitalu (...) poniosła koszty pobytu hotelowego w kwocie 120 zł.

Leczenie zeza wymaga noszenia przez małego okularów ze specjalnymi soczewkami, tzw. pryzmatów. Usprawiedliwione koszty zakupu okularów wynoszą 300 zł, z czego kwotę 200 zł refunduje NFZ. Wobec powyższego faktycznie ponoszone koszty zakupu wynoszą 100 zł, tj. ok. 8 zł miesięcznie.

Od 1 października 2018 r. małoletni będzie ponosił koszty ubezpieczenia zdrowotnego w ZUS na kwotę 54 zł miesięcznie. Niedługo rozpocznie naświetlania, które będą finansowane w ramach ubezpieczenia.

Wobec powyższego, obecne usprawiedliwione koszty utrzymania małego powoda, obejmujące koszty utrzymania mieszkania w części przypadającej na powoda oraz indywidualne koszty utrzymania, w tym ubezpieczenia zdrowotnego i zakupu okularów, wynoszą 988 zł miesięcznie.

Dowód:

1. przesłuchanie E. J., k. 37-38,
2. karta informacyjna leczenia szpitalnego, k. 6-7,
3. faktura VAT za pobyt w hotelu, k. 5.

Obecnie pozwany A. Z. ma 32 lata. Od 1 lutego 2018 r. prowadzi własną działalność gospodarczą w zakresie wykonywania instalacji elektrycznych. Pracuje w Niemczech w L., ostatnio również w B., na rzecz niemieckiej firmy (...) sp. z o.o., która ma swój oddział w Polsce. Pozwany z uzyskanych dochodów rozlicza się z Urzędem Skarbowym w S. w formie ryczałtu. Za okres od 1 lutego do 31 lipca 2018 r. uzyskał przychód w kwocie 32.006,59 zł, pomniejszony o koszty uzyskania w kwocie 3.897,62 zł tj., co daje przychód netto w kwocie 28.108,97, tj. ok. 4.685 zł miesięcznie. Do pracy dojeżdża samochodem ze S., w obie strony ok. 70 km. Koszty związane z wykonywaniem pracy ponosi w łącznej kwocie ok. 2.022 zł miesięcznie, w tym składki emerytalne i rentowe w kwocie 820 zł, składki na ubezpieczenie zdrowotne w kwocie 275,51 zł, zaliczki na podatek dochodowy w kwocie ok. 176 zł miesięcznie (1.056 zł za sześciomiesięczny okres j.w.), opłata za prowadzenie księgowości w kwocie 150 zł, koszt zakupu paliwa w kwocie 600 zł. Wobec powyższego, dochód netto uzyskiwany przez pozwanego wynosi 2.663 zł miesięcznie.

Pozwany płaci zasądzone na rzecz małego powoda alimenty w kwocie po 500 zł miesięcznie. Oprócz małego powoda, ma na utrzymaniu małego syna K. Z. pochodzącego z poprzedniego małżeństwa, na rzecz którego płaci alimenty w kwocie po 500 zł miesięcznie.

Poza wymienionymi, pozwany nie ma na utrzymaniu innych dzieci ani innych osób. Żona pozwanego jest w ciąży. Pozwany wraz ze swoją żoną spłaca pożyczkę zaciągniętą na wesele, w miesięcznych ratach po 250 zł. Żona pozwanego pracuje i zarabia netto 2.500 zł miesięcznie.

Dowód:

1. przesłuchanie pozwanego A. Z., k. 38-39,
2. wypis (...), k. 20,
3. wykaz z ewidencji przychodów, k. 21,

4. zestawienie transakcji bankowych, k. 27-35,
5. kopia wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie, k. 46-47 w aktach sprawy o sygn. VIII RC 330/16,
6. umowa o pracę, k. 53 w aktach sprawy o sygn. VIII RC 330/16.

Pozwany A. Z. jest osobą ogólnie zdrową. Ma ropnie, które pojawiają się cyklicznie. Leczy je chirurgicznie w ramach ubezpieczenia w NFZ. Usunięcie ropni wymagałoby zabiegu chirurgicznego, po którym musiałby leżeć przez 2 miesiące w szpitalu, lecz nie może sobie na to pozwolić, bo wówczas nie będzie mógł pracować i zarabiać. Pali papierosy, ok. pół paczki dziennie. Na papierosy wydaje ok. 400 zł miesięcznie. Alkohol pije okazjonalnie, kupuje go tylko na rodzinne imprezy.

Dowód:

1. przesłuchanie pozwanego A. Z., k. 38-39.

Obecnie pozwany mieszka wraz z żoną i rodzicami w mieszkaniu rodziców. Czynnosc za mieszkanie wynosi 680 zł miesięcznie, opłaty za energię elektryczną 250 zł miesięcznie co dwa miesiące, tj. 125 zł miesięcznie, za telewizję i (...) 130 zł miesięcznie, ryczałt za gaz w kwocie 100 zł miesięcznie. Łączne bieżące koszty utrzymania mieszkania wynoszą 1035 zł miesięcznie, z czego na pozwanego, w czteroosobowym gospodarstwie przypada 1/4 kosztów tj. ok. 259 zł miesięcznie.

Do usprawiedliwionych indywidualnych kosztów utrzymania pozwanego należy zaliczyć koszty wyżywienia w kwocie 400 zł miesięcznie, wydatki na zakup odzieży i obuwia 50 zł miesięcznie (pozwany bardzo rzadko je kupuje), na środki higieniczne 10 zł miesięcznie, abonament telefoniczny 90 zł miesięcznie. Łączne usprawiedliwione indywidualne koszty utrzymania pozwanego wynoszą 550 zł miesięcznie.

Pozwany w bieżącym roku nie korzystał z urlopu, był jedynie przez weekend w D., w ubiegłym roku w listopadzie był ze swoją narzeczoną na wycieczce w Grecji, którą wygrał w konkursie (...). Do restauracji chodzi na sałatki za 20 zł.

Dowód:

1. przesłuchanie pozwanego A. Z., k. 38-39.

Pozwany nie utrzymuje żadnych kontaktów z powodem od jego urodzenia. Nie interesuje się nim, nie kupuje mu ubrań ani prezentów.

Obecna żona pozwanego wie, że jest on ojcem małoletniego K. Z., ale nie akceptuje tego. Natomiast w ogóle nie wie o ojcostwie pozwanego wobec małoletniego powoda.

Dowód:

1. przesłuchanie pozwanego A. Z., k. 38-39.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

Żądanie pozwu oparto o przepis art. 138 k.r.o., zgodnie z którym w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Poprzez zmianę stosunków, o których mowa w ww. przepisie, należy rozumieć każdą zmianę w sferze osobistej i majątkowej, zarówno uprawnionego, jak i zobowiązanego, która wpływa na zakres usprawiedliwionych potrzeb dziecka, jak i możliwości zarobkowe rodzica, a w konsekwencji także na wysokość zobowiązania alimentacyjnego. Wskazuje się przy tym, że sama różnica wieku dziecka spowodowana upływem czasu od daty orzeczenia określającego wysokość alimentów, uzasadnia

przyjęcie, że nastąpił wzrost potrzeb dziecka, wynikający m.in. z rozpoczęcia przez nie edukacji szkolnej, socjalizacji rówieśniczej, czy większych potrzeb w zakresie wyżywienia, zakupu odzieży itp. Powyższe z kolei pociąga za sobą konieczność ponoszenia zwiększonych wydatków związanych z zaspokajaniem tych potrzeb przez rodziców dziecka (por. orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 1 czerwca 1965 r., I Cz 135/64, niepubl.).

Zakres świadczeń alimentacyjnych rodzica względem dziecka wyznacza natomiast przepis art. 135 § 1 k.r.o., w myśl którego zależy on od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Zakres usprawiedliwionych potrzeb dziecka określa art. 96 k.r.o., zgodnie z którym rodzice obowiązani są troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka i przygotować je należycie do pracy dla dobra społeczeństwa, odpowiednio do jego uzdolnień. Nie budzi wątpliwości, że każde dziecko musi mieć zapewnione podstawowe warunki egzystencji w postaci mieszkania, wyżywienia zapewniającego jego prawidłowy rozwój fizyczny, stosowną do wieku odzież, środki na ochronę zdrowia itp.

Zakres możliwości zarobkowych zobowiązanego podlega ocenie z punktu widzenia wynagrodzenia, jakie ten otrzymywałby przy pełnym wykorzystaniu swoich sił i możliwości, nie zaś wynagrodzenia rzeczywiście otrzymywanego. Podkreśla się przy tym, że rodzic winien dzielić się z dziećmi nawet skromnym wynagrodzeniem, a nadto, że dzieci mają prawo do równej z rodzicami stopy życiowej, niezależnie od tego, czy żyją z nimi wspólnie, czy też oddzielnie (por. orzeczenie Sądu Najwyższego z 5 stycznia 1956 r., III Cr 919/55, OSN 1957, poz. 74).

Przy uwzględnieniu powyższego, rolą Sądu w pierwszej kolejności było ustalenie, czy od ostatniego orzeczenia w przedmiocie alimentów nastąpiła przewidziana art. 138 k.r.o. zmiana stosunków.

Sąd doszedł do przekonania, iż zmiana taka miała miejsce.

Przede wszystkim należy wskazać, iż w przedmiocie alimentów tutejszy Sąd orzekał zaledwie półtora roku temu. Nie jest to niewątpliwie znaczny okres czasu, samoistnie skutkujący zwiększeniem potrzeb małoletniego. Na przestrzeni tego czasu tylko w nieznacznym stopniu zwiększyły się usprawiedliwione potrzeby małoletniego powoda, przede wszystkim w związku z jego nowymi problemami zdrowotnymi.

Na podstawie całokształtu zebranego w postępowaniu materiału dowodowego Sąd doszedł do przekonania, iż usprawiedliwione wydatki na sfinansowanie potrzeb małoletniego T. J. wynoszą 938 zł miesięcznie. Kwota ta obejmuje partycypację powoda w 1/3 bieżących kosztów utrzymania mieszkania oraz indywidualne wydatki powoda, łącznie z ubezpieczeniem zdrowotnym i zakupem okularów korekcyjnych. Powyższą kwotę Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów oraz dowodu z przesłuchania przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda, a w przypadku braku dowodów, na podstawie zasad doświadczenia życiowego i zawodowego.

W oparciu o powyższe zasady Sąd uznał, iż podana przez przedstawicielkę ustawową powoda kwota 500 zł miesięcznie na wyżywienie jest wygórowana. Wyżywienie dziecka w wieku powoda powinno zamykać się w kwocie 400 zł miesięcznie. Podobnie nieuzasadniona jest wskazana przez matkę powoda kwota 100 zł miesięcznie na zakup zabawek. Sąd uznał za adekwatną na ten cel kwotę 50 zł miesięcznie.

Za nieuzasadnione Sąd uznał koszty w kwocie 560 zł poniesione przez powoda na zakup okularów pryzmatycznych, zrefundowanych przez NFZ w kwocie 200 zł, przez co faktycznie poniesione koszty na ich zakup wyniosły 360 zł. Ceny na rynku okularów korekcyjnych są bardzo zróżnicowane i zależą przede wszystkim od wyglądu szkieł i oprawy, a nie od pełnionej funkcji, zaś ich rolą są ćwiczenia korygujące, a nie poprawiające estetykę. Można je kupić również za kwotę 300 zł, którą należy uznać za usprawiedliwioną. Uwzględniając refundację z NFZ i przyjmując, że okulary będą wymagały wymiany raz w roku, należy uznać, że ich koszt wynosi ok. 8 zł miesięcznie, co nie rzutuje w istotny sposób na ogół wydatków powoda.

Nieuzasadnione są również, zdaniem Sądu, koszty poniesione przez matkę powoda na pobyt w hotelu przyszpitalnym, w związku z jego hospitalizacją, zważywszy na dobre skomunikowanie miejsca zamieszkania strony powodowej ze

szpitalem oraz fakt, iż małoletni przechodził w szpitalu tylko badania diagnostyczne i miał zapewnioną całodobową opiekę, nie tylko lekarską.

Jeżeli chodzi o aktualne koszty mieszkaniowe, w części przypadającej na powoda, są one zasadne i nie budzą wątpliwości Sądu.

Zdaniem Sądu, wysokość wydatków powołanych w stanie faktycznym uzasadnienia jest adekwatna do potrzeb małoletniego powoda przy uwzględnieniu jego wieku, standardu mieszkania, w którym zamieszkuje, oraz dotychczasowego poziomu życia.

Reasumując, należy stwierdzić, iż od czasu poprzedniego orzekania o alimentach usprawiedliwione koszty utrzymania powoda wzrosły z kwoty 917 zł do kwoty 988 zł miesięcznie.

Jeżeli chodzi o możliwości majątkowe i zarobkowe pozwanego, to w sprawie o sygn. akt VIII RC 330/16, pozwany deklarował dochód w kwocie 2.400 zł netto miesięcznie. Obecnie pozwany uzyskuje dochód w kwocie 2.663 zł netto miesięcznie.

Natomiast dochody E. J. zmniejszyły się z kwoty 1.574 zł netto miesięcznie do kwoty ok. 1.095 zł netto miesięcznie. Głównym źródłem dochodów E. J. w obu przypadkach są zasiłki i dodatki rodzinne przyznawane jej przez Prezydenta Miasta S. i (...) Centrum (...). Przez cały ten okres E. J. nie pracowała, ponieważ nie mogła ze względów finansowych zapewnić opieki małoletniemu powodowi. Powinna jednak zaktywizować swoje starania o przydział do publicznego żłobka dla małoletniego i podjąć pracę zarobkową w celu poprawy warunków materialnych swoich i małoletniego.

Wobec powyższego, należy uznać, iż możliwości zarobkowe pozwanego wzrosły, co prawda nieznacznie, jednak w krótkim okresie czasu, i pozwalają pozwanemu, obecnie i w przyszłości, zarówno na zaspokojenie swoich własnych potrzeb, jak i na większą partycypację w usprawiedliwionych kosztach utrzymania powoda.

W szczególności należy mieć na uwadze fakt, iż pozwany A. Z. od urodzenia powoda do chwili obecnej nie utrzymywał z powodem żadnych kontaktów, nie czynił również jakichkolwiek starań o jego wychowanie. Nie udzielił matce powoda jakiegokolwiek pomocy materialnej czy finansowej w trudnych dla niej chwilach, zarówno w okresie ciąży, jak i po porodzie. Nie wykonywał i w dalszym ciągu nie wykonuje obowiązku alimentacyjnego w żaden inny sposób niż finansowy, podczas gdy obowiązek osobistej pieczy na niemowlęciem spoczywa wyłącznie na jego matce – E. J.. Obecnie pozwany deklaruje chęć nawiązania kontaktów z synem, ale jednocześnie szuka pretekstów (złe warunki mieszkaniowe) i stawia warunki (pod nieobecność matki) tylko po to, aby w rzeczywistości tych kontaktów uniknąć. Gdyby bowiem rzeczywiście zaczęło mu zależeć na kontaktach z synem, to w pierwszej kolejności poinformowałyby o jego istnieniu swoją obecną żonę, czego do tej pory nie uczynił. Wobec tego, jego deklaracje o zamiarze częściowego wykonywania obowiązku alimentacyjnego w inny sposób niż finansowy należy uznać za gołosłowne.

Z drugiej strony nie można jednak tracić z pola widzenia okoliczności, iż pozwany jest równocześnie zobowiązany do płacenia alimentów na rzecz małoletniego K. Z. w kwocie po 500 zł miesięcznie. Nadto ponownie zostanie ojcem i będzie miał na utrzymaniu kolejne dziecko. Nie może zatem dojść do uszczerbku dla wykonywania przez niego tych obowiązków wskutek nadmiernego podwyższenia alimentów na rzecz powoda.

Tym niemniej pozwany nawet aktualnie posiada pewną rezerwę finansową w postaci bezzasadnych wydatków na zakup papierosów w kwocie 400 zł miesięcznie, którą z powodzeniem mógłby wydatkować na utrzymanie każdego ze swoich dzieci, również z pożytkiem dla własnego zdrowia.

Wszystkie wskazane przesłanki, w ocenie Sądu, uzasadniają obciążenie pozwanego w większej części (ok. 65%) usprawiedliwionych kosztów utrzymania powoda.

Mając na uwadze powyższe, Sąd w części uwzględnił żądanie strony powodowej i podwyższył alimenty należne od pozwanego A. Z. na rzecz małoletniego T. J. z kwot po 500 zł do kwot po 650 zł miesięcznie, począwszy od dnia 13 lipca 2018 r., w którym doręczono mu odpis pozwu. Od tego bowiem dnia powinien on liczyć się z możliwością podwyższenia

alimentów. Należy podkreślić, iż orzeczona kwota jest jedynie o 50 zł wyższa od kwoty, na którą pozwany wyraził zgodę w toku podjętych na rozprawie negocjacji ugodowych (k. 36).

W pozostałej części powództwo, jako wygórowane, podlegało oddaleniu.

Sąd dokonał oceny zgromadzonych w sprawie dowodów w oparciu o dyspozycję art. 233 § 1 k.p.c.

Ustalony w sprawie stan faktyczny oparty został na całokształcie zgromadzonego materiału dowodowego, a w szczególności na powołanych w stanie faktycznym dowodach z dokumentów znajdujących się w aktach niniejszej sprawy oraz w aktach sprawy o sygn. VIII RC 330/16, albowiem strony nie kwestionowały zarówno autentyczności, jak i treści dokumentów i jednocześnie Sąd nie powziął wątpliwości co do wiarygodności przedmiotowych dokumentów. Zakres usprawiedliwionych potrzeb małoletniego powoda Sąd ustalił na podstawie przesłuchania jego matki, których w większości nie kwestionował pozwany, a które zostały zweryfikowane w oparciu o przedłożone dowody z dokumentów oraz zasady doświadczenia życiowego i zawodowego.

Zgodnie z art. 96 ust. 1 pkt 2 u.k.s.c. strona dochodząca roszczeń alimentacyjnych nie ma obowiązku uiszczenia kosztów sądowych. Stosownie do treści art. 113 ust. 1 u.k.s.c., kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić, sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąży przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu.

Zasadne jest, zdaniem Sądu, obciążenie pozwanego obowiązkiem zapłaty nieuiszczonych przez stronę powodową kosztów sądowych, które stanowią 5 % dwunastokrotności różnicy między zasądzonymi a dotychczasowymi alimentami. Zgodnie bowiem z art. 22 k.p.c. w sprawach o prawo do świadczeń powtarzających się wartość przedmiotu sporu stanowi suma świadczeń za jeden rok, a stosownie do treści art. 13 ust. 1 u.k.s.c., opłatę stosunkową pobiera się w sprawach o prawa majątkowe; wynosi ona 5 % wartości przedmiotu sporu. Daje to kwotę 90 zł obliczoną w sposób następujący: $(650 \text{ zł} - 500 \text{ zł}) \times 12 \text{ m-cy} \times 5\%$.

Możliwości zarobkowe pozwanego pozwalają mu na uiszczenie powyższej kwoty bez uszczerbku dla wykonywania przez niego obowiązku alimentacyjnego.

Stosownie do treści art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c., sąd z urzędu nadał wyrokowi, przy jego wydaniu, rygor natychmiastowej wykonalności, jeżeli zasądza alimenty – co do rat płatnych po dniu wniesienia powództwa, a co do rat płatnych przed wniesieniem powództwa za okres nie dłuższy niż za trzy miesiące.

Z tych też względów, orzeczono jak w sentencji wyroku.